

GURECCY (GÓRECCY) Z KORNIC NA GÓRKACH WIELKICH

Ród rycerski KORNICÓW pojawił się w księstwie cieszyńskim już w chwili jego powstania. Wywodził się z kasztelanii raciborskiej. Książę Mieszko I cieszyński sprowadził wraz z sobą do Cieszyna kilku rycerzy z kasztelanii raciborskiej, gdyż miejscowa grupa rycerzy była mało liczna. Brak było ludzi, którzy mogliby pełnić najwyższe urzędy, a także tworzyć dwór i drużynę książęcą. Aby im zapewnić utrzymanie, książę nadawał im już istniejące wioski lub ich części, a dopiero później działą ziemi pod założenie nowych osad. Być może więc pierwszy właściciel części Górek, włodarz książęcy, to właśnie JAŚKO KORNIC, który występował od 1290 r. w otoczeniu pierwszego cieszyńskiego księcia.

W 1505 r. ks. Kazimierz II cieszyński wystawił dokument, który rozstrzygał spór o dziedziczeniu po Jerzyku Czelo z Czechowic, w którym jako jeden ze świadków wymieniony został właściciel Górek – JAN KORNIC z Górek. Był on już wcześniej wymieniony w dokumencie z końca XV wieku, dotyczącym sprzedaży części Dziegielowa.

Od 1521 r. w dokumentach pojawia się syn JANA z KORNIC na Górkach – MIKOŁAJ GURECKI z KORNIC. W niespełna 70 lat po Mikołaju pojawiają się PIOTR i HENRYK GURECCY z KORNIC na Górkach Wielkich.

PIOTR był pierwszym przedstawicielem Gureckich z Górek Wielkich, który jako członek rady książęcej zajął ważne miejsce na dworze książęcym. Występuje jako świadek na wielu dokumentach, które poświadczają jako przedstawiciel najbliższego otoczenia książąt Wacława III Adama i Adama Wacława. 8 II 1573 r. brał udział w wystawieniu dokumentu Wacława III Adama, w którym poświadczona została sprzedaż młyna Janowi Grodeckiemu z Grodźca.

PIOTR GURECKI zmarł ok. 1593 r. Pozostawił 4 synów – Jana, Piotra, Jerzego i Mikołaja.

Jego brat HENRYK w 1599 r. kupił część Pogórza, leżącą niedaleko Górek. W posiadanie innej części Pogórza weszli synowie Piotra – JAN i HENRYK, przy czym zachowali prawa do działu na Górkach Wielkich. Na początku XVII w. odsprzedali swe prawa pozostałym braciom.

W 1613 r. JERZY i jego żona Róża Wilczkówna zakupili przysiółek Pogórza – Dębinę, zaliczany odtąd do Górek Wielkich. Przed 1608 r. PIOTR, syn PIOTRA, wszedł w posiadanie części Jaworza, stąd pisał się potem jako: „z Kornic na Wielkich Górkach” albo „z Kornic na Jaworzu”.

23 IV 1613 r. ks. Adam Wacław wystawił dyplom, na mocy którego podarował mu wójtostwo w Goleszowie i nadał do tego 2 siedlaków.

Stąd też w początkach XVII wieku w ręku PIOTRA, wnuka MIKOŁAJA GURECKIEGO, były obok Górek Wielkich – część Kozakowic, Goleszowa, Jaworza oraz Zagórza. Dzięki jego zabiegom linia KORNICÓW z Górek po raz pierwszy mogła wtedy zaliczać się do średnio zamożnej szlachty w księstwie cieszyńskim.

Przed śmiercią PIOTR postarał się, by ks. Elżbieta Lukrecja potwierdziła mu darowizny z 1613 i 1615 r. dokonane przez ks. Adama Wacława. PIOTR sprzedał swoją część Górek Mikołajowi Rudzkiemu, zatrzymując dla siebie dział ziemi w Goleszowie, część Jaworza i Kozakowic.

Majątek goleszowski przejął po PIOTRZE jego syn WACŁAW.

Współwłaścicielem Górek był w początkach XVII w. JERZY GURECKI, który podobnie jak MIKOŁAJ, a po nim PIOTR pisał się „z Kornic”. W 1613 r. odkupił od właściciela Pogorza - Wilhelma Kelcza – część jego wsi. Następcą JERZEGO został HENRYK GURECKI, który w dokumentach pojawia się już w 1611 r.

W latach 1615 – 1651 występuje liczna grupa GURECKICH na GÓRKACH WIELKICH, a mianowicie: JERZY, ANDRZEJ, LUDWIK, MIKOŁAJ, JAN, PIOTR i WACŁAW. Byli potomkami JANA i JERZEGO. Większość z nich zmarła w okresie wojny trzydziestoletniej (1618 – 1648), w czasie licznych epidemii, jakie nawiedziły księstwo.

W 2 połowie XVII w. część Górek trafiła w ręce innych rodzin szlacheckich. Z Górek Małych, należących od początku do książąt, wydzielono część terenu, na którym powstała nowa wieś BRENNA.

Na podstawie: Idzi Panic, 700 lat. Dzieje Górek Wielkich i Małych,
Cieszyn – Brenna, 2005.

Zachowane tablice nagrobne Góreckich przy kościele pw. Wszystkich Świętych w Górkach Wielkich.